

jekt i værk uden at have foretaget nogen egentlig udredning.

Hvis vi tager de finansieringer, der er lagt op til her, har vi forsøgt at spørge grundigt ind til, hvor analyserne er, hvor udredningerne er, hvor forsøget er på at forudse, hvad det får af virkninger for de borgere, det hele må dreje sig om, og har fået at vide, at det er der ingenting af.

Derefter har vi spurgt: Hvor er der nogle erfaringer fra noget, man har lavet af lignende karakter i udlandet, hvor man kan hente noget information, noget oplysning? Der har vi fået at vide: Noget magen til findes ikke noget andet sted i verden.

Så har vi forsøgt at afholde en høring, hvor vi har fundet de eksperter, de sagkyndige, i Danmark, vi normalt støtter os til; vi har bl.a. inviteret den tidligere formand for regeringens rådgivende sundhedsudvalg, professor Kjeld Møller Pedersen, udpeget af den nuværende indenrigsminister, og vi opfordrede stærkt regeringspartierne til at finde en, der ville forfægte regeringspartiernes synspunkter.

Hvad skete der? Kjeld Møller Pedersen sad der ene, fordi regeringspartierne ikke kunne opdrive en dansk sagkyndig noget sted fra, som ville stille sig op og prøve at forklare og forsvarer, hvorfor det her er klogt. Det er sandheden.

Hvis man så, som nogle af os har gjort af nogle omgange, har lyttet til de danske eksperter, de danske sagkyndige, på det her område, erfarer man, at der ligger nogle meget stærke advarsler. Derfor synes jeg ikke, at det er et helt skævt billede, når jeg har tilladt mig at sige, at det her svarer til at springe ud med faldskærm, uden at man rigtig huskede at få faldskærmen med. Det kommer man sjældent godt fra.

Kl. 14.45

Konkluderende: Man har ikke selv lavet nogen analyser, der findes ingen erfaringer i udlandet, man kan trække på, og alt, hvad der måtte være af danske sagkyndige på området, advarer imod at gennemføre det.

Jeg taler som amatør, som en, der bestemt ikke personligt skal prøve at gøre sig meget klog på det her, og der tror jeg vi folketingsmedlemmer har som sådan en fælles skæbne, at vi skal forholde os til alting, det er vi valgt til, det er en forpligtelse. Til gengæld har vi det grundlag, som borgerne ikke har, at vi også bliver skænket langt flere oplysninger som et grundlag for at træffe beslutningerne.

Her er jeg nødt til at sige, at der ikke er givet Folketinget nogen oplysninger, der giver noget

grundlag for at stemme for det her lovforslag, og derfor forstår jeg heller ikke, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti tør gennemføre det, sådan som man lægger op til.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der må være en ridse i hr. Ole Stavads plade, for hr. Ole Stavad bliver ved med at falde ned i samme rille og køre den samme argumentation, og det på trods af at vi lige har hørt ministeren udrede spørgsmålet om kommunernes medfinansiering, hvor det udtrykkeligt blev sagt, at grundbidraget skulle være ens, hvad angår belastningen for alle. Det vil sige, at der ingen forskel er.

Men det er klart, at takstbidraget vægter forskelligt. Hvis man skal betale 1.000 kr. for et indgreb, vægter 1.000 kr. jo forskelligt, alt efter om det er en kommune med et stort budget eller en kommune med et lille budget.

Når man fremhæver Kjeld Møller Pedersen, skal man jo fremhæve, at Kjeld Møller Pedersen ikke var imod, at kommunerne medfinansierede. Det eneste, han satte spørgsmålstegn ved, var spørgsmålet om, hvordan incitamentet virker. Når man så bruger eksemplet Norge, er man så upræcis som overhovedet muligt, for Norge er i en ganske anden situation, hvor der ikke har været et direkte valg.

Men jeg skal jo også stille et spørgsmål: Kommunerne skal finansiere med 13,3 mia. kr. ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det bliver i næste omgang, for taletiden er udløbet. Hr. Ole Stavad kan svare som ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Man skal da heller ikke stille spørgsmål, man har lov, hvis man gerne vil.

Men netop derfor, må jeg sige til den konservative ordfører, gjorde jeg meget ud af, at hvis vi tager sådan de helt ekstreme forskelle, der ligger i det her, på det, der er aktivitetsbidraget, som netop var det, som ministeren ikke gav noget præcist svar på, at hvis vi foretager en sammenligning mellem Søllerød og Samsø, så vægter det tre gange så tungt på borgerne på Samsø som i Søllerød. Det er bare en illustration af, hvad det er for nogle problemer, man efterlader.

Med hensyn til Kjeld Møller Pedersen, der ikke er imod, at kommuner skal være med til at bidrage: Det er vi faktisk heller ikke. Vi har un-